

[Socialministeren]

Jeg synes egentlig – og det er det andet, jeg vil sige om forældreløn – at de, der er så bange for dette spøgelse, skulle slå op i børneredegørelsen og se, hvad det vil koste at indføre forældreløn. Det koster 14 mia. kr. at ligestille forældre med børn med offentlig børnepasning og med deres egen pasning. Alene af den grund er der ingen fare for, at denne regering indfører forældreløn. Derfor synes jeg også, Socialdemokratiet kunne have taget lidt blødere på det, måske så meget mere som ordningen er opfundet i en kommune med en socialdemokratisk socialudvalgsformand, der meget gerne vil have lov at køre videre med den ordning, hvis jeg da har forstået det ret.

Det sidste får mig også til at sige, at presset på arbejdsløse kvinder med krav om at blive dagplejemødre jo også skal ses lidt i lyset af, at en meget stor del af Danmarks kommuner er styret af socialdemokrater, i hvert fald i væsentlige stillinger, ikke mindst på socialudvalgsformandsposterne. Derfor synes jeg nok, at man måtte kunne leve med den frygt i Socialdemokratiet.

Men det skal da også understreges, at de dagplejemødre, som der bliver tale om, naturligvis skal opfylde de samme krav som andre dagplejemødre, herunder krav om at følge kursustilbud osv.

Fru Jytte Hilden siger, at det er hykleri at efterlyse forslag, når de ikke må koste noget. Ja, det kan godt være, men vi har altså ikke ret mange penge, og i næste sætning sagde fru Jytte Hilden, at tingene skal gøres bedre og billigere.

Der er en meget lang venteliste – vi ved ikke nøjagtig hvor stor, men der er et tocifret tusindtal af børn på akut venteliste – og vi har altså ikke råd til helt så frelste og firkantede holdninger, som nogle har, og vi har i hvert fald ikke en halv til en hel milliard kroner at give ud i anledning af dette forslag.

Derfor er jeg glad for, at fru Jytte Andersen lagde så blødt op til diskussionerne under børneredegørelsesdebatten. Jeg mener også, vi kan komme nogle vegne ved at flytte lidt om på eksisterende ressourcer, gøre tingene smidige og samtidig tage hensyn til det overordnede mål for regeringen, at børnene får noget mere tid sammen med forældrene.

Hvad angår begrebet fribørnehaver, kan ingen være i tvivl om, hvad Venstre mener, og jeg synes, at hr. Jørgen Winther klart har sagt det.

Jeg vil her gerne minde om formuleringen i børneredegørelsen, hvor vi om de fleksible dagtilbud siger, at det som led i overvejelserne vil indgå, om det skal være muligt efter bilstandslovens forsøgsbestemmelser at indføre en art fribørnehaver »under forudsætning af, at de er socialt og økonomisk forsvarlige«, for det er jo det, der ligger i det. Hvis de bliver til rene forældrørsordninger, koster de for det første meget mere, end nogen har mulighed for at gabe over, og for det andet drejer det sig om at indrette sådanne ordninger – vi kan kalde dem bloktilskudsordninger eller puljeordninger – at man ikke lader de svageste i stikken. Det handler jo om at få ordninger, som tager hensyn til de særlige behov, som svage grupper kan have, enten økonomisk svage familier eller familier med børn, der har f.eks. handicap. Det er derfor, man ikke bare kan åbne for en ordning, der ligner en friskoleordning.

Men det, vi tænker os, er klart noget i retning af puljeordninger eller bloktilskudsordninger, som kan styres af kommunen, og hvor kommunen fortsat har indflydelsen på visiteringen.

Bente Juncker (CD):

Det, der bringer mig op, er fru Jytte Andersens svar til mig om presset på kvinderne, og så fik jeg selvfølgelig den sædvanlige socialdemokratiske lirumlarum om, hvordan vi alle sammen var grupperet. Den går på, at kvinderne helst vil beskæftige sig med det, de er uddannet til. Men den holdning er slut for mange grupper; nu må faggrænserne blive brudt noget mere op. Det er tendensen inden for mange kvindefag, men der er så sandelig også mange mandefag, hvor disse grænser bliver brudt op. Det er helt slut med at blive ved med at køre i den gammeldags skure, at har man fået en uddannelse, og kan man ikke få et job, skal man have dagpenge, man skal ikke gå over i noget andet, hvis man i øvrigt kan få noget. Den tid er altså forbi.

Om forældrelønnen vil jeg kun sige, at man jo ikke bare får lønnen; man betaler jo også for sit barn.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er blot en kort bemærkning i anledning af socialministerens sidste svar. Det er forkert hørt, hvis socialministeren har opfattet, at der